

Siiri Ernesaks: Meie kooli medalil peavad säilima ühel küljel suur teadmistejanu ja teisel küljel elamise julgus ning loomise vaim

Siiri Ernesaks on tubli ja töökas Tallinna 32. Keskkooli loodus- ja inimeseõpetuse õpetaja.

Siiri Ernesaks Nordkapi keskuses Norras.

Erakogu

Kui kaua olete olnud meie koolis õpetaja?

Järgmisel sügisel saab kakskümmend aastat. Kümme aastat tööd huvijuhina ja edasi loodus- ja inimeseõpetuse õpetajana.

Kelleks teie väiksenä saada soovisite?

Kuni põhikooli lõpuni oli kindel soov saada lastearstiks.

Kuidas sündis see otsus saada just pedagoogiks?

Keskkoolis tekkis huvi psühholoogia vastu. Noort inimest see maailm kindlasti mingil ajal puudutab, tahaks ju endast ja teistest rohkem teada. Tolleaegses Tallinna Pedagoogilises Instituudis avati esimest aastat eriala, mis sisaldas lastepsühholoogiat.

Kas mäletate veel päeva, kui esimest korda meie koolimajja tööle tulite? Mis tunded teid valdasid?

Tulin koolimajja segaste tunnetega, asusin tööle huvijuhina ja varem sellist töökogemust ei olnud. Kolleegid olid sõbralikud ja õpilased tundusid mõnusad.

Kuidas te meie kooli õpetajaks sattusite?

Olin ennast lubanud juba ühte Lasnamäe kooli koolipsühholoogiks. Meie kooli sattusin ootamatult tänu õpetaja Tiiu Niidasele, kes helistas ja ütles, et väga oleks huvijuhti vaja. Nii ma töötasingi esimesel aastal kahes koolis.

Sellele erialale siis astusingi sisse. Seal õppisime palju muudki: dialektilist materjalismi, klaverit, NLKP ajalugu, maalimist, kehalise kasvatuse metoodikat, lasteasutuse planeerimist, keeli, kirjandust, jne. Tore oli see, et psühholoogiat luges meile lugupeetud Aleksei Turovski ema, tema teadmised olid põhjalikud ja loengud väga huvitavad.

Kas olete varem mõnda teist ametit pidanud?

Ma olen olnud lasteaias kasvataja, töötanud ajalehe juures ning ministeeriumis ametnikuna.

Kas olete töötanud ka mõnes teises koolis?

Lühikest aega töötasin praeguses Kopli linnaosas asuvas kunstikoolis.

Milline õpilane teie olite?

Põhikoolis olin tavaline õpilane. Ainult kaks korda tegime klassiga poppi ja seetõttu visati ka mõlemal korral koolist välja, tagasi saime tundidesse peale lastevanemate põhjalikku vestlust kooli juhtkonnaga. Põhikooli lõpuklassis otsustasime tolelaegse riigijuhi sünnipäeval minna tundidest kinno. Tahtsime näha kinos Kosmos filmi „Saatus trummid“. Filmi nägime ära, aga väljudes ootas meid kino fuajees õppealajuhataja. Saatus trummid põrisesid valjult.

Kas teile meeldis koolis käia?

Meeldis küll, sest seal alati juhtus midagi. Keskkoolis oli meil väga aktiivne klass, korraldasime suuri koolipidusid ja ka ülelinnalisi üritusi.

Siiri Ernesaks looduse keskel.

Milllega tegelete väljaspool kooli?

Ega palju aega õhtuti ei jää, õpetajaamet nõuab oma. Kui on võimalus, siis olen palju looduses. Kuna loodusega on seotud ka minu teine haridus, siis on meeldiv ühendatud kasulikuga.

Millised on teie hobid?

Nüüdseks on kujunenud hobiks psühholoogiaalase kirjanduse lugemine ja reisimine.

Mida peate õpetajaametis kõige raskemaks ülesandeks?

Tasakaalu otsimine maailma kiire arengu ja koolisüsteemi loomupärase konservatiivsuse vahel. Olen loomult kärsitu ja soovin asjade kiiremat arengut.

Mis teile õpetajaameti juures kõige rohkem meeldib?

Muidugi toredad noored inimesed. Igal aastal on mõni väike viiendik või suur kümnendik, kes oskavad head nalja visata. Iga uus päev toob ootamatusi.

Kas näiteks varajane ärkamine on teie jaoks raske või meeldib teile koos linnulauluga varakult tõusta?

See oleneb sellest, kuidas suhtuda linnulaulu, minule nende laulud meeldivad.

Milliste sõnadega kirjeldaksite meie kooliperet?

Kindlasti elava loomuga, loominguline, sooja südamega ja julgete unistustega.

Kas teie arvates lapsed pigem annavad või võtavad energiat?

Minule lapsed meeldivad. Eks nemadki vajavad vahel innustamist ja julgustamist – siis võtavad. Teisel päeval nad sisenevad rõõmsalt ja energiliselt klassiruumi – siis annavad. Rõõmu on kindlasti rohkem.

Kui palju peate kodus lisatööd tegema?

Päris palju, iga õpilane tahab ju oma parandatud töö ruttu tagasi saada – näha tulemust. Lisamaterjalid tahavad ka korrastamist, vahel on vaja ka mõtteid korrastada.

Mida sooviksite meie koolile tulevikuks?

Selle kooli medalil peavad säilima ühel küljel suur teadmistejanu ja teisel küljel elamise julgus ja loomise vaim.

Emili Põldsaar, 11D